

Publicerad 2019-04-29 23:43 av kerstin skriver

en text direkt ur märkligheten..

och allt däremellan

Mellan arabiska havet och bengaliska bukten smakar jag saltet från dina läppar. Självklart fångar du min själ i vinden över ängen. Din hand är sval och mild. Jag längtar din hud. Kaffet är kallt när det når strupen. Alla ord emellan. Och säg; visst valde du platsen med omsorg.

Du fingrar på min ring och noterar att jag nämner honom om och om igen. Han har inte lämnat mig. Jag är hans. Intuitiv. Så skönt med klarspråk och ärlighet. Jag har nog av falskhet.

Tonerna lenar igen. Jag behöver musiken. Jag behöver dig jag känner, dig som smeker mig till sömns. Dig som lenar och tröstar, dig som lyssnar. Dig som jag vet är titan.

Jag kommer inte undan.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kerstin skriver med Poeter.se id #39369 innehar upphovsrätten